

Resolució 186/2017, de 7 de juny

Número d'expedient de la reclamació: 161/2017.

Administració reclamada: Ajuntament d'Abrera.

Informació reclamada: Informació penjada al Portal de Transparència de l'Ajuntament i la que falta per fer pública.

Sentit de la resolució: Desistiment.

Resum: L'aplicació supletòria de la legislació de transparència respecte de la legislació de règim local pel que fa al dret dels electes locals a obtenir informació de la seva corporació local, que deriva de la disposició addicional primera.2 de la Llei 19/2014, de 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG), els legitima per a fer ús de la via de reclamació i de l'òrgan de garantia que preveu la legislació de transparència, si ho volen. Tanmateix, cal distingir entre el dret d'accés a la informació generada o en poder dels serveis administratius, que d'acord amb el que s'ha dit podria ser emparat per aquesta Comissió en via de reclamació, del dret dels electes a obtenir satisfacció als precis que formulen en exercici de la seva tasca d'impuls al govern municipal, que rauen fora de l'àmbit de revisió i garantia d'aquesta Comissió. Tant des d'un punt de vista substantiu, com procedimental, s'aprecien diferències notables entre una i altra figura, sobretot, entre el prec i la sol·licitud d'informació, ja que mentre el primer té com a finalitat l'impuls d'una determinada acció de govern, que discrecionalment pot ser acceptada o no, i la seva resposta és previst que tingui una substanciació oral al Ple, les sol·licituds d'informació s'han d'estimar sempre, amb les úniques excepcions derivades de l'aplicació restrictiva i no discrecional dels límits legalment fixats a l'accés, i han de ser objecte de resolució administrativa, que es presumeix estimatòria en cas de silenci administratiu. Un procediment de garantia instituït per l'LTAIPBG amb la finalitat de fer efectiu el dret d'accés a la informació pública, com és la reclamació davant la GAIP, no pot ser emprat en relació amb iniciatives relacionades amb els precis i preguntes (en aquest cas, una prec adreçat al Ple) que es tramiten d'acord amb el procediment específic assenyalat en preceptes diferents dels que regulen l'accés a la informació per part dels mateixos electes locals i no s'emparen en el dret d'accés a la informació, sinó en altres manifestacions del dret de participació política dels electes locals sobre les quals la GAIP no ostenta competències revisores. És requisit legal per a l'admissibilitat de la reclamació que prèviament s'hagi sol·licitat la informació a l'Administració (art. 39 LTAIPBG), ja que aquest és un procediment de revisió. Aquesta sol·licitud d'informació prèvia i la seva desestimació no es pot induir del rebuig al Ple del prec o de l'incompliment de les obligacions de publicitat activa, per més que aquest tingui com a efecte, una limitació a l'accés a la informació que hauria d'estar penjada al portal de transparència, sinó que cal que s'hagi formalitzat com a tal. En no haver esmenat la manca d'acreditació d'aquest requisit, es té per desistit el grup reclamant.

Paraules clau: Ajuntament. Electes locals. Publicitat activa. Precs i preguntes. Manca de sol·licitud prèvia. Esmena. Desistiment.

Ponent: Elisabet Samarra i Gallego.

Antecedents

1. El dia 3 de maig de 2017 el grup reclamant adreça un escrit a la GAIP dient que tot i que el que ells van plantejar a l'Ajuntament era un plantejament més global relatiu a l'absència al portal de transparència d'informació obligada per la llei, que hauria d'estar a l'abast de tothom, "si la GAIP entén que engegar un procediment basat en aquesta reclamació no entra dintre de les seves competències, també ens sembla adient la formulació relacionada únicament amb la relació de la documentació, que seria un pas necessari per arribar a un portal on la documentació exigible estigui disponible íntegrament". Conclou afirmant que "la negativa a penjar en el Portal de Transparència de l'Ajuntament d'Abrera tota la informació que manca de la llei, després d'haver-la reclamat en nombroses ocasions al Ple de l'Ajuntament d'Abrera, suposa de facto una denegació d'accés a la informació que afecta no a un partit o a una persona sinó a tota la ciutadania d'Abrera."
2. El 16 de maig la GAIP s'adreça al grup reclamant requerint-lo a aportar còpia de la sol·licitud d'accés o petició d'informe en què fonamenta la reclamació, amb l'apercebiment que, en ser un requisit per a la tramitació de la reclamació, se'ls tindria per desistits si no l'aportaven dins del termini de deu dies. El grup reclamant no ha respost ni ha aportat la documentació requerida.

Fonaments jurídics

1. *Sobre l'admissibilitat de la Reclamació.*

Segons es desprèn dels antecedents, la Reclamació es fonamenta en un prec formulat per escrit a ser respost oralment al Ple municipal, formulat per un grup municipal.

A partir de la Resolució d'11 de febrer de 2016, sobre la Reclamació 4/2016, la GAIP ve admetent reiteradament reclamacions en relació amb sol·licituds d'informació municipal emparades en el dret a la informació reconegut a favor dels i de les electes locals per l'article 164 del Text Refós de la Llei Municipal i de Règim Local de Catalunya (TRLMRLC), aprovat pel Decret Legislatiu 2/2003, de 28 d'abril, entenent que l'aplicació supletòria de la legislació de transparència respecte de la legislació de règim local pel que fa al dret dels electes locals a obtenir informació de la seva corporació local, que deriva de la disposició addicional primera.2 de la Llei 19/2014, de 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG), els legitima per a fer ús de la via de reclamació i de l'òrgan de garantia que preveu la legislació de transparència, si ho volen. Tot això, sens perjudici ni detriment de les accions que puguin impulsar davant la jurisdicció contenciosa administrativa i, eventualment, davant del Tribunal Constitucional. Així, l'aplicació supletòria de l'LTAIPBG en relació amb la legislació de règim local comporta un increment de les garanties jurídiques del dret a la informació dels electes locals, ja que els ofereix la possibilitat d'acudir a la garantia específica que en aquella legislació es preveu per a tota la ciutadania, i que amb més raó encara ha de posar-se a

l'abast dels electes locals, que exerceixen un dret reforçat a la informació emparat en el de participació i representació política de l'article 23 de la Constitució.

Tanmateix, cal distingir entre el dret d'accés a la informació generada o en poder dels serveis administratius, que d'acord amb el que s'ha dit podria ser emparat per aquesta Comissió en via de reclamació, del dret dels electes a obtenir satisfacció als precs que formulen en exercici de la seva tasca d'impuls al govern municipal, que rauen fora de l'àmbit de revisió i garantia d'aquesta Comissió.

I això perquè la normativa de règim local fa una regulació diferent per a les figures dels precs i preguntes de la que la mateixa legislació estableix per a l'accés dels electes locals a la informació. La Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases de règim local (LRBRL) regula el dret dels electes a formular precs i preguntes al Ple per part dels grups municipals al seu article 46.e); en canvi, l'article 77 regula el seu dret d'accés a la informació i l'obligació de que aquestes sol·licituds siguin resoltes en el termini màxim de cinc dies. En el mateix sentit, el TRLMRLC dedica l'article 164 a regular el dret dels electes locals a la informació, mentre que el seu dret a formular precs i preguntes i a la participació en els òrgans col·legiats és regulat a altres preceptes (articles 98 a 103 i 165). Per tant, tant des d'un punt de vista substantiu, com procedimental, s'aprecien diferències notables entre una i altra figura, sobretot, entre el prec i la sol·licitud d'informació, ja que mentre el primer té com a finalitat l'impuls d'una determinada acció de govern, que discrecionalment pot ser acceptada o no, i la seva resposta és previst que tingui una substanciació oral al Ple, les sol·licituds d'informació s'han d'estimar sempre, amb les úniques excepcions derivades de l'aplicació restrictiva i no discrecional límits legalment fixats a l'accés, i han de ser objecte de resolució administrativa, que es presumeix estimatòria en cas de silenci administratiu.

Els arguments anteriors porten a concloure, i així ho ha establert la GAIP en diferents Resolucions - la primera la Resolució 66/2017, de 22 de febrer- que un procediment de garantia instituit per l'LTAIPBG amb la finalitat de fer efectiu el dret d'accés a la informació pública, com és la reclamació davant la GAIP, no pot ser emprat en relació amb iniciatives relacionades amb els precs i preguntes (en aquest cas, un prec) que es tramiten d'acord amb el procediment específic assenyalat en preceptes diferents dels que regulen l'accés a la informació per part dels mateixos electes locals i no s'emparen en el dret d'accés a la informació, sinó en altres manifestacions del dret de participació política dels electes locals sobre les quals la GAIP no ostenta competències revisores.

A la vista dels arguments anteriors, el prec escrit al Ple no pot ser objecte de reclamació, ni tan sols considerant que té per finalitat complir amb les obligacions de publicitat activa i garantir l'accés a la informació pública. És requisit legal per a l'admissibilitat de la reclamació que prèviament s'hagi sol·licitat la informació a l'Administració (art. 39 LTAIPBG), ja que aquest és un procediment de revisió. Aquesta sol·licitud d'informació prèvia i la seva desestimació no es pot induir del rebuig al Ple del prec o de l'incompliment de les obligacions de publicitat activa, per més que aquest tingui com a

efecte una limitació a l'accés a la informació que hauria d'estar penjada al portal de transparència, sinó que cal que s'hagi formalitzat com a tal.

D'acord amb això, i atès que el grup reclamant feia referència en el seu escrit a que aquesta petició s'havia fet en diverses ocasions, la GAIP es va a adreçar al grup reclamant per tal que aportés, si la tenia, una sol·licitud d'informació en base a la qual fonamentar la reclamació. La manca de resposta del grup reclamant sembla indicar que no s'ha dut a terme la petició d'informació com a tal i, en tot cas, provoca que se'l tingui per desistit de l'acció en no haver esmenat la manca d'acreditació d'aquest requisit, per aplicació de l'article 68.1 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques.

D'acord amb l'exposat, és procedent finalitzar el procediment.

2. Publicitat de les resolucions de la GAIP

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 7 de juny de 2017, resol per unanimitat:

1. Finalitzar la Reclamació 161/2017, per desistiment del grup municipal reclamant.
2. Disposar la publicació d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Barcelona, 7 de juny de 2017

Elisabet Samarra i Gallego

Presidenta

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.